

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 178/2010

z dnia 2 marca 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 401/2006 w odniesieniu do orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, orzechów z drzew orzechowych, pestek moreli, lukrecji i oleju roślinnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz przepisami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ określa najwyższy dopuszczalny poziom niektórych mikotoksyn w niektórych środkach spożywczych.
- (2) Pobieranie próbek ma istotne znaczenie dla precyzyjnego oznaczenia poziomów mikotoksyn, których rozmieszczenie w partii jest niejednorodne. A zatem należy ustalić kryteria ogólne, które powinna spełniać metoda pobierania próbek.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 401/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomów mikotoksyn w środkach spożywczych⁽³⁾ ustanawia kryteria pobierania próbek do celów kontroli poziomów mikotoksyn.
- (4) Niezbędne jest wprowadzenie zmian do niektórych przepisów dotyczących pobierania próbek do badań na obecność aflatoksyn w niektórych środkach spożywczych w celu uwzględnienia zmian w Kodeksie żywnościowym oraz ustanowionych niedawno najwyższych dopuszczalnych poziomów mikotoksyn dla nowych kategorii środków spożywczych.
- (5) W ramach Kodeksu żywnościowego ustanowiono nowy plan pobierania próbek orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), migdałów, orzechów laskowych i pistacji przeznaczonych do dalszego przetwarzania oraz nowy plan pobierania próbek migdałów, orzechów laskowych i pistacji gotowych do spożycia⁽⁴⁾.

- (6) Aby ułatwić egzekwowanie najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn, należy stosować przepisy dotyczące pobierania próbek określone w Kodeksie żywnościowym w odniesieniu do orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), migdałów, orzechów laskowych i pistacji przeznaczonych do dalszego przetwarzania, jak również w odniesieniu do innych przeznaczonych do dalszego przetwarzania orzechów z drzew orzechowych, oraz przepisy dotyczące pobierania próbek przewidziane w Kodeksie w odniesieniu do migdałów, orzechów laskowych i pistacji gotowych do spożycia oraz innych orzechów z drzew orzechowych i orzechów arachidowych (orzesków ziemnych) gotowych do spożycia. Procedura pobierania próbek orzechów z drzew orzechowych powinna być stosowana również w odniesieniu do pestek moreli. Część D załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 401/2006 powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona, tak aby dotyczyła tylko procedury pobierania próbek fig suszonych, która powinna pozostać bez zmian, natomiast nowa procedura pobierania próbek orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych powinna być przewidziana w oddzielnej części załącznika.
- (7) Określono najwyższe dopuszczalne poziomy aflatoksyn w nasionach oleistych innych niż orzechy arachidowe (orzeczki ziemne)⁽⁵⁾ oraz ochratoksyny A w przyprawach, korzeniu lukrecji i ekstrakcie z lukrecji⁽⁶⁾. Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące pobierania próbek w odniesieniu do tych nowych kategorii środków spożywczych oraz, w odpowiednich przypadkach, odnieść się do obowiązujących przepisów.
- (8) Pobieranie próbek olejów roślinnych do celów kontroli mikotoksyn charakteryzuje się specyficznymi cechami, należy zatem ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące pobierania tych próbek.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Ogólna norma dotycząca zanieczyszczeń i toksyn w żywności (CODEX STAN 193-1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 165/2010 z dnia 26 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do aflatoksyn (Dz.U. L 50 z 27.2.2010, s. 8).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 105/2010 z dnia 5 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do ochratoksyny A (Dz.U. L 35 z 6.2.2010, s. 7).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 401/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) część D zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w części E zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą metodę pobierania próbek stosuje się do celów urzędowej kontroli najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych dla ochratoksyny A, aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn w przyprawach.”;

3) część G zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

4) dodaje się część K w brzmieniu określonym w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„D.1. Metoda pobierania próbek fig suszonych

Niniejszą metodę pobierania próbek stosuje się do celów urzędowej kontroli najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych dla aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn w figach suszonych.

D.1.1. Masa próbki pierwotnej

Masa próbki pierwotnej wynosi około 300 gramów, o ile nie określono inaczej w części D.1 załącznika I.

W przypadku partii w opakowaniach do sprzedaży detalicznej masa próbki pierwotnej zależy od masy opakowania do sprzedaży detalicznej.

W przypadku opakowań do sprzedaży detalicznej o masie większej niż 300 gramów uzyskuje się próbki zbiorcze o masie przekraczającej 30 kg. Jeżeli masa pojedynczego opakowania do sprzedaży detalicznej znacznie przekracza 300 gramów, z każdego pojedynczego opakowania do sprzedaży detalicznej pobiera się 300 gramów jako próbkę pierwotną. Ta czynność może zostać wykonana w czasie pobierania próbek lub w laboratorium. Jednakże w przypadkach, w których zastosowanie takiej metody pobierania próbek doprowadziłoby do niedopuszczalnych konsekwencji handlowych w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), możliwe jest zastosowanie alternatywnej metody pobierania próbek. Przykładowo, w przypadku gdy produkt o znacznej wartości oferowany jest w opakowaniach do sprzedaży detalicznej o masie 500 gramów lub 1 kg, próbkę zbiorczą można uzyskać poprzez połączenie kilku próbek pierwotnych, których liczba jest mniejsza niż liczba podana w tabelach 1, 2 i 3, pod warunkiem że masa próbki zbiorczej jest równa wymaganej masie próbki zbiorczej określonej w tabelach 1, 2 i 3.

W przypadku gdy masa opakowania do sprzedaży detalicznej jest mniejsza niż 300 gramów i różnica nie jest zbyt duża, jedno opakowanie do sprzedaży detalicznej uważane jest za jedną próbkę pierwotną, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie mniejszej niż 30 kg. W przypadku gdy masa opakowania do sprzedaży detalicznej jest znacznie mniejsza niż 300 gramów, próbka pierwotna składa się z dwóch lub większej liczby takich opakowań, w wyniku czego masa tak pobranej próbki pierwotnej jest jak najbardziej zbliżona do 300 gramów.

D.1.2. Ogólne zasady pobierania próbek fig suszonych

Tabela 1

Dzielenie partii na podpartie w zależności od rodzaju produktu i masy partii

Rodzaj produktu	Masa partii (w tonach)	Masa lub liczba podpartii	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg)
Suszone figi	≥ 15	15–30 ton	100	30
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 30

(*) W zależności od masy partii – zob. tabela 2 w części D.1 niniejszego załącznika.

D.1.3. Metoda pobierania próbek fig suszonych (partie ≥ 15 ton)

- Pod warunkiem że fizyczne wyodrębnienie poszczególnych podpartii jest możliwe, każdą partię dzieli się na podpartie zgodnie z tabelą 1. Biorąc pod uwagę, że nie zawsze masa partii jest dokładną wielokrotnością masy podpartii, masa podpartii może przekraczać podaną masę najwyższą o 20 %.
- Próbki pobiera się z każdej podpartii oddzielnie.
- Liczba próbek pierwotnych: 100.
- Masa próbki zbiorczej = 30 kg, którą to ilość należy wymieszać i podzielić na trzy równe próbki laboratoryjne o masie 10 kg przed zmieleniem (ten podział na trzy próbki laboratoryjne nie jest konieczny w przypadku fig suszonych poddawanych dalszemu sortowaniu lub innej obróbce fizycznej oraz gdy dostępny jest sprzęt umożliwiający homogenizację próbki o masie 30 kg).
- Każda próbka laboratoryjna o masie 10 kg jest oddzielnie drobno mielona i dokładnie mieszana w celu uzyskania pełnej homogenizacji, zgodnie z przepisami określonymi w załączniku II.
- Jeżeli zastosowanie opisanej powyżej metody pobierania próbek nie jest możliwe ze względu na niedopuszczalne konsekwencje handlowe w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), można zastosować alternatywną metodę pobierania próbek, pod warunkiem że jest ona w jak największym stopniu reprezentatywna, szczegółowo opisana i udokumentowana.

D.1.4. *Metoda pobierania próbek fig suszonych (partie < 15 ton)*

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać, zależy od masy partii, przy czym należy ich pobrać nie mniej niż 10 i nie więcej niż 100.

Do ustalenia liczby próbek pierwotnych, które należy pobrać, oraz późniejszego podziału próbki zbiorczej można wykorzystać wartości podane w tabeli 2.

Tabela 2

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać, w zależności od masy partii i liczby próbek laboratoryjnych pobieranych z próbki zbiorczej

Masa partii (w tonach)	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg) (w przypadku opakowań do sprzedaży detalicznej masa próbki zbiorczej może być inna – zob. pkt D.1.1)	Liczba próbek laboratoryjnych pobranych z próbki zbiorczej
≤ 0,1	10	3	1 (bez podziału)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	4,5	1 (bez podziału)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	6	1 (bez podziału)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	9 (< 12 kg)	1 (bez podziału)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	12	2
> 2,0 – ≤ 5,0	60	18 (< 24 kg)	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	24	3
> 10,0 – ≤ 15,0	100	30	3

— Masa próbki zbiorczej ≤ 30 kg, którą to ilość należy wymieszać i podzielić na dwie lub trzy równe próbki laboratoryjne o masie ≤ 10 kg przed zmieleniem (ten podział na dwie lub trzy próbki laboratoryjne nie jest konieczny w przypadku fig suszonych poddawanych dalszemu sortowaniu lub innej obróbce fizycznej oraz gdy dostępny jest sprzęt umożliwiający homogenizację próbki o masie do 30 kg).

W przypadkach gdy masa próbki zbiorczej jest mniejsza niż 30 kg, próbkę zbiorczą dzieli się na próbki laboratoryjne zgodnie z następującymi wskazówkami:

— < 12 kg: bez podziału na próbki laboratoryjne;

— ≥ 12 – < 24 kg: podział na dwie próbki laboratoryjne;

— ≥ 24 kg: podział na trzy próbki laboratoryjne.

— Każda próbka laboratoryjna jest oddzielnie drobno mielona i dokładnie mieszana w celu uzyskania pełnej homogenizacji, zgodnie z przepisami określonymi w załączniku II.

— Jeżeli zastosowanie opisanej powyżej metody pobierania próbek nie jest możliwe ze względu na niedopuszczalne konsekwencje handlowe w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), można zastosować alternatywną metodę pobierania próbek, pod warunkiem że jest ona w jak największym stopniu reprezentatywna, szczegółowo opisana i udokumentowana.

D.1.5. *Metoda pobierania próbek produktów pochodnych i wieloskładnikowych produktów spożywczych*D.1.5.1. *Produkty pochodne składające się z cząstek o bardzo małej masie (jednorodny rozkład zanieczyszczenia aflatoksyną)*

— Liczba próbek pierwotnych: 100; w przypadku partii o masie mniejszej niż 50 ton pobiera się od 10 do 100 próbek pierwotnych w zależności od masy partii (zob. tabela 3).

Tabela 3

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać w zależności od masy partii

Masa partii (w tonach)	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

— Masa próbki pierwotnej wynosi około 100 gramów. W przypadku partii w opakowaniach do sprzedaży detalicznej masa próbki pierwotnej zależy od masy opakowania do sprzedaży detalicznej.

— Masa próbki zbiorczej = 1–10 kg, która to ilość jest dostatecznie dobrze wymieszana.

D.2.5.2. Produkty pochodne składające się ze stosunkowo dużych cząstek (niejednorodny rozkład zanieczyszczenia aflatoksyną)

Zasady pobierania próbek i przyjęcia są takie same, jak w przypadku fig suszonych (D.1.3 i D.1.4).

D.1.6. Pobieranie próbek na etapie sprzedaży detalicznej

Na etapie sprzedaży detalicznej próbki pobiera się w miarę możliwości zgodnie z przepisami określonymi w niniejszej części załącznika I.

W przypadku gdy nie jest to możliwe, można zastosować inne skuteczne metody pobierania próbek na etapie sprzedaży detalicznej, pod warunkiem że gwarantują one uzyskanie próbki zbiorczej, która jest dostatecznie reprezentatywna dla partii, szczegółowo opisana i udokumentowana. W każdym przypadku próbka zbiorcza musi mieć masę co najmniej 1 kg (*).

D.1.7. Szczególna metoda pobierania próbek fig suszonych i produktów pochodnych oferowanych do sprzedaży w opakowaniach próżniowych

D.1.7.1. Figi suszone

W przypadku partii o masie nie mniejszej niż 15 ton pobiera się co najmniej 50 próbek pierwotnych, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie 30 kg, a w przypadku partii o masie mniejszej niż 15 ton pobiera się 50 % liczby próbek pierwotnych podanej w tabeli 2, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie proporcjonalnej do masy partii, z której pobiera się próbki (zob. tabela 2).

D.1.7.2. Produkty pochodne z fig suszonych składające się z drobnych cząstek

W przypadku partii o masie nie mniejszej niż 50 ton pobiera się co najmniej 25 próbek pierwotnych, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie 10 kg, a w przypadku partii o masie mniejszej niż 50 ton pobiera się 25 % liczby próbek pierwotnych podanej w tabeli 3, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie proporcjonalnej do masy partii, z której pobiera się próbki (zob. tabela 3).

D.1.8. Przyjęcie partii lub podpartii

W przypadku fig suszonych poddanych sortowaniu lub innej obróbce fizycznej:

- przyjęcie, jeżeli próbka zbiorcza lub średnia próbek laboratoryjnych nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli próbka zbiorcza lub średnia próbek laboratoryjnych przekracza ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

W przypadku fig suszonych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi:

- przyjęcie, jeżeli żadna próbka laboratoryjna nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli jedna lub większa liczba próbek laboratoryjnych przekracza ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

W przypadkach, w których masa próbki zbiorczej wynosi 12 kg lub mniej:

- przyjęcie, jeżeli próbka laboratoryjna nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli próbka laboratoryjna przekracza ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

D.2. Metoda pobierania próbek orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych

Niniejszą metodę pobierania próbek stosuje się do celów urzędowej kontroli najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych dla aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn w orzechach arachidowych (orzeskach ziemnych), innych nasionach oleistych, pestkach moreli i orzechach z drzew orzechowych.

D.2.1. Masa próbki pierwotnej

Masa próbki pierwotnej wynosi około 200 gramów, o ile nie określono inaczej w części D.2 załącznika I.

W przypadku partii w opakowaniach do sprzedaży detalicznej masa próbki pierwotnej zależy od masy opakowania do sprzedaży detalicznej.

W przypadku opakowań do sprzedaży detalicznej o masie większej niż 200 gramów uzyskuje się próbki zbiorcze o masie przekraczającej 20 kg. Jeżeli masa pojedynczego opakowania do sprzedaży detalicznej znacznie przekracza 200 gramów, z każdego pojedynczego opakowania do sprzedaży detalicznej pobiera się 200 gramów jako próbkę pierwotną. Ta czynność może zostać wykonana w czasie pobierania próbek lub w laboratorium. Jednakże w przypadkach, w których zastosowanie takiej metody pobierania próbek doprowadziłoby do niedopuszczalnych konsekwencji handlowych w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), możliwe jest zastosowanie alternatywnej metody pobierania próbek. Przykładowo, w przypadku gdy produkt o znacznej wartości oferowany jest w opakowaniach do sprzedaży detalicznej o masie 500 gramów lub 1 kg, próbkę zbiorczą można uzyskać poprzez połączenie kilku próbek pierwotnych, których liczba jest mniejsza niż liczba podana w tabelach 1, 2 i 3, pod warunkiem że masa próbki zbiorczej jest równa wymaganej masie próbki zbiorczej określonej w tabelach 1, 2 i 3.

W przypadku gdy masa opakowania do sprzedaży detalicznej jest mniejsza niż 200 gramów i różnica nie jest zbyt duża, jedno opakowanie do sprzedaży detalicznej uważane jest za jedną próbkę pierwotną, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie mniejszej niż 20 kg. W przypadku gdy masa opakowania do sprzedaży detalicznej jest znacznie mniejsza niż 200 gramów, próbka pierwotna składa się z dwóch lub większej liczby takich opakowań, w wyniku czego masa tak pobranej próbki pierwotnej jest jak najbardziej zbliżona do 200 gramów.

D.2.2. Ogólne zasady pobierania próbek orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych

Tabela 1

Dzielenie partii na podpartie w zależności od rodzaju produktu i masy partii

Rodzaj produktu	Masa partii (w tonach)	Masa lub liczba podpartii	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg)
Orzechy arachidowe (orzeczki ziemne), inne nasiona oleiste, pestki moreli i orzechy z drzew orzechowych	≥ 500	100 ton	100	20
	> 125 i < 500	5 podpartie	100	20
	≥ 15 i ≤ 125	25 ton	100	20
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 20

(*) W zależności od masy partii – zob. tabela 2 w części D.2. niniejszego załącznika.

D.2.3. Metoda pobierania próbek orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych (partie ≥ 15 ton)

- Pod warunkiem że fizyczne wyodrębnienie poszczególnych podpartii jest możliwe, każdą partię dzieli się na podpartie zgodnie z tabelą 1. Biorąc pod uwagę, że nie zawsze masa partii jest dokładną wielokrotnością masy podpartii, masa podpartii może przekraczać podaną masę najwyżej o 20 %.
- Próbki pobiera się z każdej podpartii oddzielnie.
- Liczba próbek pierwotnych: 100.

- Masa próbki zbiorczej = 20 kg, którą to ilość należy wymieszać i podzielić na dwie równe próbki laboratoryjne o masie 10 kg przed zmieleniem (ten podział na dwie próbki laboratoryjne nie jest konieczny w przypadku orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych poddawanych dalszemu sortowaniu lub innej obróbce fizycznej oraz gdy dostępny jest sprzęt umożliwiający homogenizację próbki o masie 20 kg).
- Każda próbka laboratoryjna o masie 10 kg jest oddzielnie drobno mielona i dokładnie mieszana w celu uzyskania pełnej homogenizacji, zgodnie z przepisami określonymi w załączniku II.
- Jeżeli zastosowanie opisanej powyżej metody pobierania próbek nie jest możliwe ze względu na konsekwencje handlowe w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), można zastosować alternatywną metodę pobierania próbek, pod warunkiem że jest ona w jak największym stopniu reprezentatywna, szczegółowo opisana i udokumentowana.

D.2.4. Metoda pobierania próbek orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych (partie < 15 ton)

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać, zależy od masy partii, przy czym należy ich pobrać nie mniej niż 10 i nie więcej niż 100.

Do ustalenia liczby próbek pierwotnych, które należy pobrać, oraz późniejszego podziału próbki zbiorczej można wykorzystać wartości podane w tabeli 2.

Tabela 2

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać, w zależności od masy partii i liczby próbek laboratoryjnych pobieranych z próbki zbiorczej

Masa partii (w tonach)	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg) (w przypadku opakowań do sprzedaży detalicznej, masa próbki zbiorczej może być inna – zob. pkt D.2.1)	Liczba próbek laboratoryjnych pobranych z próbki zbiorczej
≤ 0,1	10	2	1 (bez podziału)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	3	1 (bez podziału)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	4	1 (bez podziału)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	6	1 (bez podziału)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	8 (– < 12 kg)	1 (bez podziału)
> 2,0 – ≤ 5,0	60	12	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	16	2
> 10,0 – ≤ 15,0	100	20	2

- Masa próbki zbiorczej ≤ 20 kg, którą to ilość należy wymieszać i w razie potrzeby podzielić na dwie równe próbki laboratoryjne o masie ≤ 10 kg przed zmieleniem (ten podział na dwie próbki laboratoryjne nie jest konieczny w przypadku orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych poddawanych dalszemu sortowaniu lub innej obróbce fizycznej oraz gdy dostępny jest sprzęt umożliwiający homogenizację próbek o masie do 20 kg).

W przypadkach gdy masa próbki zbiorczej jest mniejsza niż 20 kg, próbkę zbiorczą dzieli się na próbki laboratoryjne zgodnie z następującymi wskazówkami:

- < 12 kg: bez podziału na próbki laboratoryjne;
- ≥ 12 kg z podziałem na dwie próbki laboratoryjne.
- Każda próbka laboratoryjna jest oddzielnie drobno mielona i dokładnie mieszana w celu uzyskania pełnej homogenizacji, zgodnie z przepisami określonymi w załączniku II.

- Jeżeli zastosowanie opisanej powyżej metody pobierania próbek nie jest możliwe ze względu na niedopuszczalne konsekwencje handlowe w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), można zastosować alternatywną metodę pobierania próbek, pod warunkiem że jest ona w jak największym stopniu reprezentatywna, szczegółowo opisana i udokumentowana.

D.2.5. *Metoda pobierania próbek produktów pochodnych (z wyjątkiem oleju roślinnego) i wieloskładnikowych produktów spożywczych*

D.2.5.1. *Produkty pochodne (inne niż olej roślinny) składające się z bardzo drobnych cząstek, tzn. mąka, masło orzechowe (jednorodny rozkład zanieczyszczenia aflatoksyną)*

- Liczba próbek pierwotnych: 100; w przypadku partii o masie mniejszej niż 50 ton pobiera się od 10 do 100 próbek pierwotnych w zależności od masy partii (zob. tabela 3).

Tabela 3

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać w zależności od masy partii

Masa partii (w tonach)	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

- Masa próbki pierwotnej wynosi około 100 gramów. W przypadku partii w opakowaniach do sprzedaży detalicznej masa próbki pierwotnej zależy od masy opakowania do sprzedaży detalicznej.

- Masa próbki zbiorczej = 1–10 kg, która to ilość jest dostatecznie dobrze wymieszana.

D.2.5.2. *Produkty pochodne składające się ze stosunkowo dużych cząstek (niejednorodny rozkład zanieczyszczenia aflatoksyną)*

Zasady pobierania próbek i przyjęcia są takie same, jak w przypadku orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych (D.2.3 i D.2.4).

D.2.6. *Pobieranie próbek na etapie sprzedaży detalicznej*

Na etapie sprzedaży detalicznej próbki pobiera się w miarę możliwości zgodnie z przepisami określonymi w niniejszej części załącznika I.

W przypadku gdy nie jest to możliwe, można zastosować inne skuteczne metody pobierania próbek na etapie sprzedaży detalicznej, pod warunkiem że gwarantują one uzyskanie próbki zbiorczej, która jest dostatecznie reprezentatywna dla partii, szczegółowo opisana i udokumentowana. W każdym przypadku próbka zbiorcza musi mieć masę co najmniej 1 kg (*).

D.2.7. *Szczególna metoda pobierania próbek orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli, orzechów z drzew orzechowych i produktów pochodnych oferowanych do sprzedaży w opakowaniach próżniowych*

D.2.7.1. *Pistacje, orzechy arachidowe (orzeszki ziemne) i orzechy brazylijskie*

W przypadku partii o masie nie mniejszej niż 15 ton pobiera się co najmniej 50 próbek pierwotnych, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie 20 kg, a w przypadku partii o masie mniejszej niż 15 ton pobiera się 50 % liczby próbek pierwotnych podanej w tabeli 2, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie proporcjonalnej do masy partii, z której pobiera się próbki (zob. tabela 2).

D.2.7.2. *Pestki moreli, orzechy z drzew orzechowych inne niż pistacje i orzechy brazylijskie, inne nasiona oleiste*

W przypadku partii o masie nie mniejszej niż 15 ton pobiera się co najmniej 25 próbek pierwotnych, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie 20 kg, a w przypadku partii o masie mniejszej niż 15 ton pobiera się 25 % liczby próbek pierwotnych podanej w tabeli 2, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie proporcjonalnej do masy partii, z której pobiera się próbki (zob. tabela 2).

D.2.7.3. Produkty pochodne z orzechów z drzew orzechowych, pestek moreli i orzechów składające się z drobnych cząstek

W przypadku partii o masie nie mniejszej niż 50 ton pobiera się co najmniej 25 próbek pierwotnych, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie 10 kg, a w przypadku partii o masie mniejszej niż 50 ton pobiera się 25 % liczby próbek pierwotnych podanej w tabeli 3, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie proporcjonalnej do masy partii, z której pobiera się próbki (zob. tabela 3).

D.2.8. Przyjęcie partii lub podpartii

W przypadku orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych poddanych sortowaniu lub innej obróbce fizycznej:

- przyjęcie, jeżeli próbka zbiorcza lub średnia próbek laboratoryjnych nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli próbka zbiorcza lub średnia próbek laboratoryjnych przekracza ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

W przypadku orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych), innych nasion oleistych, pestek moreli i orzechów z drzew orzechowych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi:

- przyjęcie, jeżeli żadna próbka laboratoryjna nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli obie próbki laboratoryjne przekraczają ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

W przypadkach, w których masa próbki zbiorczej wynosi 12 kg lub mniej:

- przyjęcie, jeżeli próbka laboratoryjna nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli próbka laboratoryjna przekracza ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

(*) W przypadku gdy część, z której należy pobrać próbki, jest tak mała, że niemożliwe jest uzyskanie próbki zbiorczej o masie 1 kg, masa próbki zbiorczej może być mniejsza niż 1 kg."

ZAŁĄCZNIK II

„G. METODA POBIERANIA PRÓBEK KAWY, PRODUKTÓW Z KAWY, KORZENIA LUKRECJI I EKSTRAKTU Z LUKRECJI

Niniejszą metodę pobierania próbek stosuje się do celów urzędowej kontroli najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych dla ochratoksyny A w kawie palonej ziarnistej, kawie palonej mielonej, kawie rozpuszczalnej, korzeniu lukrecji i ekstrakcie z lukrecji.

G.1. Masa próbki pierwotnej

Masa próbki pierwotnej wynosi około 100 gramów, o ile nie określono inaczej w niniejszej części G załącznika I.

W przypadku partii w opakowaniach do sprzedaży detalicznej masa próbki pierwotnej zależy od masy opakowania do sprzedaży detalicznej.

W przypadku opakowań do sprzedaży detalicznej o masie większej niż 100 gramów uzyskuje się próbki zbiorcze o masie przekraczającej 10 kg. Jeżeli masa pojedynczego opakowania do sprzedaży detalicznej znacznie przekracza 100 gramów, z każdego pojedynczego opakowania do sprzedaży detalicznej pobiera się 100 gramów jako próbkę pierwotną. Ta czynność może zostać wykonana w czasie pobierania próbek lub w laboratorium. Jednakże w przypadkach, w których zastosowanie takiej metody pobierania próbek doprowadziłoby do niedopuszczalnych konsekwencji handlowych w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), możliwe jest zastosowanie alternatywnej metody pobierania próbek. Przykładowo, w przypadku gdy produkt o znacznej wartości oferowany jest w opakowaniach do sprzedaży detalicznej o masie 500 gramów lub 1 kg, próbkę zbiorczą można uzyskać poprzez połączenie pewnej liczby próbek pierwotnych, która jest mniejsza niż liczba podana w tabelach 1 i 2, pod warunkiem że masa próbki zbiorczej jest równa wymaganej masie próbki zbiorczej podanej w tabelach 1 i 2.

W przypadku gdy masa opakowania do sprzedaży detalicznej jest mniejsza niż 100 gramów i różnica nie jest zbyt duża, jedno opakowanie do sprzedaży detalicznej uważane jest za jedną próbkę pierwotną, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie mniejszej niż 10 kg. W przypadku gdy masa opakowania do sprzedaży detalicznej jest znacznie mniejsza niż 100 gramów, próbka pierwotna składa się z dwóch lub większej liczby takich opakowań, w wyniku czego masa tak pobranej próbki pierwotnej jest jak najbardziej zbliżona do 100 gramów.

G.2. Ogólne zasady pobierania próbek kawy palonej ziarnistej, kawy palonej mielonej, kawy rozpuszczalnej, korzenia lukrecji i ekstraktu z lukrecji

Tabela 1

Dzielenie partii na podpartie w zależności od rodzaju produktu i masy partii

Rodzaj produktu	Masa partii (w tonach)	Masa lub liczba podpartii	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg)
Kawa palona ziarnista, kawa palona mielona, kawa rozpuszczalna, korzeń lukrecji i ekstrakt z lukrecji	≥ 15	15–30 ton	100	10
	< 15	—	10–100 (*)	1–10

(*) W zależności od masy partii – zob. tabela 2 w niniejszej części niniejszego załącznika.

G.3. Metoda pobierania próbek kawy palonej ziarnistej, kawy palonej mielonej, kawy rozpuszczalnej, korzenia lukrecji i ekstraktu z lukrecji (partie ≥ 15 ton)

- Pod warunkiem że fizyczne wyodrębnienie poszczególnych podpartii jest możliwe, każdą partię dzieli się na podpartie zgodnie z tabelą 1. Biorąc pod uwagę, że nie zawsze masa partii jest dokładną wielokrotnością masy podpartii, masa podpartii może przekraczać podaną masę najwyżej o 20 %.
- Próbki pobiera się z każdej podpartii oddzielnie.
- Liczba próbek pierwotnych: 100.
- Masa próbki zbiorczej = 10 kg.
- Jeżeli zastosowanie opisanej powyżej metody pobierania próbek nie jest możliwe ze względu na niedopuszczalne konsekwencje handlowe w następstwie uszkodzenia partii (ze względu na formy opakowań, środki transportu itp.), można zastosować alternatywną metodę pobierania próbek, pod warunkiem że jest ona w jak największym stopniu reprezentatywna, szczegółowo opisana i udokumentowana.

G.4. Metoda pobierania próbek kawy palonej ziarnistej, kawy palonej mielonej, kawy rozpuszczalnej, korzenia lukrecji i ekstraktu z lukrecji (partie < 15 ton)

W przypadku partii kawy palonej ziarnistej, kawy palonej mielonej, kawy rozpuszczalnej, korzenia lukrecji i ekstraktu z lukrecji o masie mniejszej niż 15 ton stosuje się plan pobierania próbek przewidujący pobranie od 10 do 100 próbek pierwotnych, w zależności od masy partii, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie od 1 do 10 kg

Do ustalenia liczby próbek pierwotnych, które należy pobrać, można wykorzystać wartości podane w tabeli.

Tabela 2

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać, w zależności od masy partii kawy palonej ziarnistej, kawy palonej mielonej, kawy rozpuszczalnej, korzenia lukrecji i ekstraktu z lukrecji

Masa partii (w tonach)	Liczba próbek pierwotnych	Masa próbki zbiorczej (w kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1 – ≤ 0,2	15	1,5
> 0,2 – ≤ 0,5	20	2
> 0,5 – ≤ 1,0	30	3
> 1,0 – ≤ 2,0	40	4
> 2,0 – ≤ 5,0	60	6
> 5,0 – ≤ 10,0	80	8
> 10,0 – ≤ 15,0	100	10

G.5. Metoda pobierania próbek kawy palonej ziarnistej, kawy palonej mielonej, kawy rozpuszczalnej, korzenia lukrecji i ekstraktu z lukrecji oferowanych do sprzedaży w opakowaniach próżniowych

W przypadku partii o masie nie mniejszej niż 15 ton pobiera się co najmniej 25 próbek pierwotnych, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie 10 kg, a w przypadku partii o masie mniejszej niż 15 ton pobiera się 25 % liczby próbek pierwotnych podanej w tabeli 2, co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie proporcjonalnej do masy partii, z której pobiera się próbki (zob. tabela 2).

G.6. Pobieranie próbek na etapie sprzedaży detalicznej

Na etapie sprzedaży detalicznej próbki pobiera się w miarę możliwości zgodnie z przepisami określonymi w niniejszej części załącznika I.

W przypadku gdy nie jest to możliwe, można zastosować inną metodę pobierania próbek na etapie sprzedaży detalicznej, pod warunkiem że gwarantuje ona uzyskanie próbki zbiorczej, która jest dostatecznie reprezentatywna dla partii, jest szczegółowo opisana i udokumentowana. W każdym przypadku próbka zbiorcza musi mieć masę co najmniej 1 kg (*).

G.7. Przyjęcie partii lub podpartii

- przyjęcie, jeżeli próbka laboratoryjna nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli próbka laboratoryjna przekracza ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

(*) W przypadku gdy część, z której należy pobrać próbki, jest tak mała, że niemożliwe jest uzyskanie próbki zbiorczej o masie 1 kg, masa próbki zbiorczej może być mniejsza niż 1 kg.”.

ZAŁĄCZNIK III

„K. METODY POBIERANIA PRÓBEK OLEJÓW ROŚLINNYCH

Niniejszą metodę pobierania próbek stosuje się do celów urzędowej kontroli najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych dla mikotoksyn, w szczególności dla aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn i zearalenonu w olejach roślinnych.

K.1. Metody pobierania próbek olejów roślinnych

- Masa próbki pierwotnej musi wynosić co najmniej około 100 gramów (ml) (w zależności od rodzaju partii, np. gdy olej roślinny dostarczony jest luzem, należy pobrać co najmniej 3 próbki pierwotne o objętości około 350 ml), co daje w wyniku próbkę zbiorczą o masie przynajmniej 1 kg (litra).
- Najmniejszą liczbę próbek pierwotnych, które należy pobrać z partii, podano w tabeli 1. Partia jest możliwie jak najdokładniej mieszana ręcznie lub mechanicznie bezpośrednio przed pobraniem próbek. W takim przypadku można założyć jednorodne rozmieszczenie aflatoksyny w obrębie danej partii, w związku z tym z partii wystarczy pobrać trzy próbki pierwotne, aby utworzyć próbkę zbiorczą.

Tabela 1

Najmniejsza liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać z partii

Forma wprowadzania na rynek	Masa partii (w kg) Objętość partii (w litrach)	Najmniejsza liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać
Luzem (*)	—	3
w opakowaniach	≤ 50	3
w opakowaniach	> 50 do 500	5
w opakowaniach	> 500	10

(*) Pod warunkiem że fizyczne wyodrębnienie poszczególnych podpartii jest możliwe, duże partie olejów roślinnych luzem dzieli się na podpartie, zgodnie z przepisami określonymi w tabeli 2 w niniejszej części.

Tabela 2

Dzielenie partii na podpartie w zależności od masy partii

Rodzaj produktu	Masa partii (w tonach)	Masa lub liczba podpartii	Najmniejsza liczba próbek pierwotnych	Najmniejsza masa próbki zbiorczej (w kg)
Oleje roślinne	≥ 1 500	500 ton	3	1
	> 300 i < 1 500	3 podpartie	3	1
	≥ 50 i ≤ 300	100 ton	3	1
	< 50	—	3	1

K.2. Metody pobierania próbek olejów roślinnych na etapie sprzedaży detalicznej

Na etapie sprzedaży detalicznej próbki pobiera się w miarę możliwości zgodnie z przepisami określonymi w niniejszej części załącznika I.

W przypadku gdy nie jest to możliwe, można zastosować inne skuteczne metody pobierania próbek na etapie sprzedaży detalicznej, pod warunkiem że gwarantują one uzyskanie próbki zbiorczej, która jest dostatecznie reprezentatywna dla partii, szczegółowo opisana i udokumentowana. W każdym przypadku próbka zbiorcza musi mieć masę co najmniej 1 kg (*).

K.3. Przyjęcie partii lub podpartii

- przyjęcie, jeżeli próbka laboratoryjna nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru,
- odrzucenie, jeżeli próbka laboratoryjna przekracza ponad wszelką wątpliwość najwyższy dopuszczalny poziom, przy uwzględnieniu poprawki na odzysk i niepewność pomiaru.

(*) W przypadku gdy część, z której należy pobrać próbki, jest tak mała, że niemożliwe jest uzyskanie próbki zbiorczej o masie 1 kg, masa próbki zbiorczej może być mniejsza niż 1 kg."